

Preliminär utgåva

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 30 april 2020 (1)

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 77/388/EEG – Artiklarna 10.2 första och tredje styckena, 17.1 och 18.2 första stycket – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 63, 64.1, 66 första stycket a–c, 167 och 179 första stycket – Tjänster som tillhandahållits innan Ungern anslöt sig till Europeiska unionen – Fastställande av det exakta priset för detta tillhandahållande efter anslutningen – Faktura avseende nämnda tillhandahållande har utfärdats och betalats efter anslutningen – Rätt till avdrag med stöd av denna faktura har nekats på grund av preskription – Domstolens behörighet”

I mål C-258/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Kúria (Högsta domstolen, Ungern) genom beslut av den 7 mars 2019, som inkom till domstolen den 27 mars 2019, i målet

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

mot

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden I. Jarukaitis (referent) samt domarna M. Ilešič och C. Lycourgos,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Ungerns regering, genom M.Z. Fehér och G. Koós, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom L. Havas och J. Jokubauskaitis, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) (nedan kallad sjätte direktivet) och rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. (nedan kallat Eurovia) och Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (avdelningen för omprövningar och överklaganden vid den nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern) (nedan kallad skattemyndigheten), angående lagenligheten av ett beslut genom vilket skattemyndigheten, på grund av preskription, nekade Eurovia avdragsrätt för ingående mervärdesskatt.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Sjätte direktivet

3 I artikel 10 i sjätte direktivet föreskrevs följande:

”1.

a) Med skattskyldighetens inträde avses den omständighet som enligt lagen innebär att skatt kan tas ut.

b) Uttag av skatt kan göras när skattemyndigheten enligt lag får rätt att i ett givet ögonblick göra anspråk på skatt från den skattskyldige; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp.

2. Skattskyldigheten inträder och skatt kan tas ut när varorna levereras eller tjänsterna utförs. ... tillhandahållande av tjänster som leder till flera successiva avräkningar eller betalningar skall anses ha genomförts vid utgången av de perioder som dessa avräkningar eller betalningar hänföra sig till.

...

Med avsteg från ovanstående bestämmelser får medlemsstater föreskriva att skatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av skattskyldiga personer kan tas ut antingen

- senast när fakturan eller annan jämförlig handling utfärdas,
- senast vid mottagandet av köpeskillingen, eller
- om någon faktura eller annan jämförlig handling inte har utfärdats, eller utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för skattskyldighetens inträde.

...”

4 I artikel 17 i direktivet föreskrivs följande:

"1. Avdragsrätten inträder samtidigt som skattskyldigheten för avdragsbeloppet.

2. I den mån varorna och tjänsterna används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall han ha rätt att dra av följande från den skatt som han är skyldig att betala:

a) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats med avseende på varor eller tjänster som har tillhandahållits eller kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person.

..."

5 I artikel 18 i direktivet anges följande:

"1. För att utnyttja sin avdragsrätt skall den skattskyldiga personen:

a) för avdrag enligt artikel 17.2 a inneha en faktura ...

...

2. Den skattskyldiga personen skall göra avdraget genom att från det totala mervärdesskattebeloppet för en given skatteperiod subtrahera det totala skattebelopp för vilket avdragsrätt har inträtt under samma period och som kan utnyttjas enligt bestämmelserna i punkt 1.

..."

Direktiv 2006/112

6 I artikel 411.1 i direktiv 2006/112 föreskrivs bland annat att sjätte direktivet ska upphöra att gälla. Enligt punkt 2 i denna artikel ska hänvisningar till sjätte direktivet anses som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i direktiv 2006/112.

7 I artikel 62 leden 1 och 2 i direktiv 2006/112 återges i sak artikel 10.1 leden a och b i sjätte direktivet. I artikel 63 i direktiv 2006/112 återges innehållet i artikel 10.2 första stycket första meningen i sjätte direktivet, medan artikel 64.1 i direktiv 2006/112, utan några ändringar i sak, återger lydelsen i artikel 10.2 första stycket andra meningen i sjätte direktivet och artikel 66 i direktiv 2006/112 innehåller i huvudsak samma preciseringar som de som anges i artikel 10.2 tredje stycket första–tredje strecksatserna i sjätte direktivet.

8 I artikel 167 i direktiv 2006/112 återges i sak vad som angavs i artikel 17.1 i sjätte direktivet och artikel 168 i direktiv 2006/112 motsvarar i huvudsak punkt 2 a i artikel 17 i sjätte direktivet.

9 I artikel 178 och artikel 179 första stycket i direktiv 2006/112 återges i huvudsak bestämmelserna i artikel 18.1 a respektive artikel 18.2 första stycket i sjätte direktivet.

Ungersk rätt

10 I 16 § az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (1992 års lag nr LXXIV om mervärdesskatt) (Magyar Közlöny 1992/128 (XII. 19.)) i den version som var tillämplig när det tillhandahållande av tjänster som är aktuellt i det nationella målet genomfördes (nedan kallad den tidigare mervärdesskattelagen), föreskrevs följande:

"1. Utan hinder av vad som föreskrivs i 17 och 18 §§ blir, vid leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, skatten utkrävbar vid tidpunkten för genomförandet, eller i

förekommande fall, det partiella genomförandet (... genomförande).

2. Om inget annat föreskrivs i denna lag ska tidpunkten för genomförandet fastställas i enlighet med bestämmelserna i civillagen.”

11 I artikel 32 i den tidigare mervärdesskattelagen föreskrevs följande:

”1. Den beskattningsbara person som avses i 34 § har rätt att från den mervärdesskatt som denne är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) Den skatt som en annan beskattningsbar person, inbegripet, vid bolagsombildning, den rättsliga föregångaren till denne, eller en beskattningsbar person i den mening som avses i lagen om förenklad bolagsbeskattning, till följd av en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster har övervältrat på denne ...”

12 I 35 § i den tidigare mervärdesskattelagen föreskrevs följande:

”1. Avdragsrätten kan i allmänhet, om inte annat föreskrivs i skattelagen, utnyttjas endast om det finns handlingar som styrker den ingående skatten. I detta avseende kan följande handlingar beaktas:

a) Fakturor, förenklade fakturor [i det fall som avses i 32 § punkt 1 leden a och g]; ...”

13 I 55 § punkt 1 az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (2007 års lag nr CXXVII om mervärdesskatt) (Magyar Közlöny 2007/155 (XI. 16.)), i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för utfärdandet av fakturan i det nationella målet (nedan kallad mervärdesskattelagen), föreskrevs att ”[s]kyldigheten att betala skatt inträder när den beskattningsbara transaktionen utförs (nedan kallat ’genomförandet’)”.

14 I 119 § punkt 1 mervärdesskattelagen föreskrevs att ”[o]m inte annat föreskrivs i lagen, inträder avdragsrätten vid den tidpunkt då den skatt som ska betalas och som motsvarar den ingående skatten ska fastställas (artikel 120)”.

15 I 120 § mervärdesskattelagen föreskrevs följande:

”Om den beskattningsbara personen – i denna egenskap – använder eller på annat sätt utnyttjar varor eller tjänster för att leverera beskattningsbara varor eller tillhandahålla beskattningsbara tjänster, ska denna person från den skatt som denne är skyldig att erlägga ha rätt att dra av

a) den skatt som en annan beskattningsbar person – vilket innefattar personer eller organisationer som är föremål för förenklad bolagsbeskattning – har fakturerat den förstnämnda beskattningsbara personen i samband med förvärvet av dessa varor eller användningen av dessa tjänster, ...

16 I 127 § mervärdesskattelagen föreskrevs följande:

”1. För att få utöva rätten till avdrag krävs att det materiella villkoret är uppfyllt att den beskattningsbara personen personligen förfogar över följande:

a) I det fall som avses i 120 § a, en faktura som utfärdats i vederbörandes namn och som visar att transaktionen har skett, ...”

17 Av 164 § az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (2003 års lag nr XCII om skatteförfarandet) (Magyar Közlöny 2003/131 (XI. 14.)) framgår följande:

”1. Rätten att fastställa skatten preskriberas vid utgången av fem år från och med den sista dagen i det kalenderår under vilket skatten skulle ha deklarerats eller, om någon deklaration inte lämnats, under vilket den skulle ha betalats. Rätten att ansöka om stöd från det offentliga och rätten att begära återbetalning av överskjutande inbetalda belopp går förlorad – om inte annat föreskrivs i lag – när fem år har förflutit från den sista dagen av det kalenderår då dessa rättigheter uppstod.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

18 Den 12 november 1996 och den 17 september 1997 ingick Eurovia entreprenadavtal med ett bolag (nedan kallat näringsidkaren) om utförande av arbeten inom nätverk för flygtelekommunikationer. Eftersom det uppstod en tvist mellan Eurovia och näringsidkaren angående köpeskillingens belopp, betalade Eurovia endast en del av detta belopp till näringsidkaren.

19 Näringsidkaren inledde då ett domstolsförfarande som utmynnade i ett avgörande från Fővárosi Ítéltábla (Regionala appellationsdomstolen i Budapest, Ungern) av den 17 september 2004, genom vilket Eurovia förpliktades att betala 19 703 394 ungerska forint (HUF) (cirka 59 000 euro) jämte ränta, vilket fastställdes genom en dom från Legfelsőbb Bíróság (Högsta domstolen, Ungern) av den 5 oktober 2010. Eurovia betalade detta belopp efter ett utsökningsförfarande.

20 Den 15 juni 2011 utfärdade näringsidkaren, på begäran av Eurovia, en faktura där den 6 juni 2011 angavs som datum för genomförandet av den transaktion som är aktuell i det nationella målet. I sin deklaration för det andra kvartalet år 2011 gjorde Eurovia, med stöd av denna faktura, avdrag för mervärdesskatt med 3 940 679 HUF (cirka 11 800 euro).

21 Efter en förhandskontroll konstaterade skattemyndigheten att Eurovia hade gjort ett felaktigt avdrag och påförde bolaget ett skattetillägg på 394 000 HUF (cirka 1 200 euro). Enligt skattemyndigheten började preskriptionstiden, enligt 36 § punkt 1 a och 16 § punkt 15 i den tidigare mervärdesskattelagen, att löpa den 31 december 2004, vilket innebar att rätten till återbetalning av ingående mervärdesskatt upphörde den 31 december 2009.

22 Till följd av Eurovias överklagande av detta beslut upphävdes det av Kúria (tidigare Legfelsőbb Bíróság) (Högsta domstolen, Ungern) genom ett avgörande år 2014, med motiveringen att 16 § punkt 15 i den tidigare mervärdesskattelagen inte var tillämplig och att tidpunkten för genomförandet av den transaktion som är aktuell i det nationella målet skulle fastställas med tillämpning av de allmänna bestämmelserna i lagen.

23 I ett nytt förfarande fastställde skattemyndigheten, med hänvisning till avgörandet från F?városi Ítéltábla (Regionala appellationsdomstolen i Budapest) av den 17 september 2004, tidpunkten för genomförandet av den transaktion som är aktuell i det nationella målet till den 16 november 1998. Skattemyndigheten fann att det inte förelåg någon rätt till avdrag för mervärdesskatt, på grund av att rätten preskriberats, eftersom tidpunkten för avdragsrättens inträde enligt den tidigare mervärdesskattelagen var den dag då skatten blev utkrävbar hos leverantören. Eftersom den transaktion som är aktuell i det nationella målet faktiskt genomfördes den 16 november 1998, ansåg skattemyndigheten att den faktura som näringsidkaren upprättat innehöll ett felaktigt datum, eftersom begreppet ”genomförande” av en transaktion inte avser tidpunkten för betalningen, utan tidpunkten för dess konkreta utförande.

24 Eurovia överklagade detta nya beslut och gjorde bland annat gällande att rätten till avdrag för mervärdesskatt inte inträder förrän en faktura har utfärdats. Talan ogillades i första instans, i synnerhet med motiveringen att det inte hade bestritts att näringsidkaren hade uppfyllt sina skyldigheter enligt de avtal som ingåtts med Eurovia redan år 1998 och att skattemyndigheten följaktligen hade haft fog för att anse att rätten att göra avdrag för mervärdesskatt var preskriberad.

25 Eurovia har överklagat till Kúria (Högsta domstolen), den hänskjutande domstolen, och bland annat gjort gällande att Eurovia, i avsaknad av en faktura, inte kunde göra gällande sin rätt till avdrag för mervärdesskatt, att preskriptionstiden inte löpte så länge villkoren för att utöva avdragsrätten inte var uppfyllda och att det var osäkerheten avseende fordrans belopp som hade hindrat fullgörandet av faktureringskyldigheten. Skattemyndigheten har yrkat att överklagandet ska ogillas.

26 Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida det – vid en tvist mellan parterna avseende fakturering av priset för en tjänst, när detta pris har fastställts genom ett domstolsavgörande och fakturan upprättades först efter det att betalningen faktiskt hade erlagts – är möjligt att bortse från regeln i sjätte direktivet och i direktiv 2006/112 angående genomförandet av den aktuella transaktionen och beskattningen av denna, och om det är möjligt att bortse från den nationella lagstiftningen om preskription av avdragsrätten.

27 På grund av tvisten mellan parterna upprättades fakturan i förevarande fall först under år 2011. Den hänskjutande domstolen anser således att Eurovias rätt att göra avdrag för mervärdesskatt först kunde inträda vid denna tidpunkt och att fristen för att utöva denna avdragsrätt borde beräknas från den tidpunkt då det mervärdesskattebelopp som är aktuellt i det nationella målet betalades in till statskassan och fakturan upprättades. Skattemyndighetens ståndpunkt synes strida mot principen om mervärdesskattens neutralitet, eftersom rätten till avdrag för mervärdesskatt nekas på grund av en restriktiv tolkning av vad som utgör tidpunkten för genomförandet av en transaktion, utan att de särskilda omständigheterna i förevarande mål beaktas.

28 Den hänskjutande domstolen vill även få klarhet i huruvida den omständigheten att Eurovia inte frivilligt uppfyllde sin betalningsskyldighet, vilket försenade upprättandet av fakturan, kan ha någon inverkan på bolagets rätt att göra avdrag för mervärdesskatten.

29 Mot denna bakgrund beslutade Kúria (Högsta domstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

1) Strider det mot principen om skatteneutralitet och mot de formella villkoren för rätten till avdrag för mervärdesskatt att en medlemsstat tillämpar en praxis som innebär att det endast är tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen som beaktas när det gäller utövandet av nämnda avdragsrätt och att det därvid inte tas någon hänsyn till att det uppstod en civilrättslig tvist

mellan parterna angående omfattningen av genomförandet, som avgjordes av domstol, och att fakturan inte utfärdades förrän efter det att domstolen meddelat en dom som vann laga kraft?

2) Om frågan besvaras jakande, är det då möjligt att överskrida fristen för att utöva rätten till avdrag för mervärdesskatt, vilken enligt medlemsstatens lagstiftning löper under fem år från och med den tidpunkt då tjänsterna tillhandahölls?

3) Om frågan besvaras jakande, påverkas då utövandet av avdragsrätten av att mottagaren av fakturan i det aktuella målet fram till det att näringsidkaren inledde ett utredningsförfarande underlät att utge den ersättning som näringsidkaren hade rätt till enligt den lagakraftvunna domen, vilket var skälet till att fakturan inte kunde utfärdas förrän efter det att fristen för att utöva avdragsrätten löpt ut?”

Domstolens behörighet

30 Enligt fast rättspraxis är domstolen endast behörig att tolka unionsrätten, vad avser dess tillämpning i en medlemsstat, från och med dagen för den statens anslutning till Europeiska unionen (dom av den 10 januari 2006, Ynos, C?302/04, EU:C:2006:9, punkt 36, och dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 17 och där angiven rättspraxis).

31 Av detta följer särskilt att EU-domstolen inte har behörighet att tolka EU?direktiv avseende mervärdesskatt när den ifrågavarande beskattningsperioden avser en tid före den berörda medlemsstatens anslutning till unionen (dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

32 Enligt beslutet om hänskjutande genomfördes det tillhandahållande av tjänster som låg till grund för rätten att göra avdrag för mervärdesskatt i det nationella målet den 16 november 1998, det vill säga före Ungerns anslutning till unionen den 1 maj 2004.

33 Domstolen erinrar om att den beskattningsgrundande händelsen inträffar och mervärdesskatten blir utkrävbar, enligt artikel 10.2 första stycket första meningen i sjätte direktivet och artikel 63 i direktiv 2006/112, vid den tidpunkt då leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum.

34 Om det antas att det tillhandahållande av tjänster som är aktuellt i det nationella målet reglerades av sådana bestämmelser som dem som föreskrivs i sjätte direktivet, ägde detta tillhandahållande rum och mervärdesskatten blev utkrävbar innan Ungern anslöt sig till unionen (se, analogt, dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 21).

35 Det ska tilläggas att det inte förefaller som att nämnda tjänst gav upphov till successiva avräkningar eller successiva betalningar i den mening som avses i artikel 10.2 första stycket andra meningen i sjätte direktivet eller i artikel 64.1 i direktiv 2006/112, vilket skulle innebära att samma tjänst skulle anses ha genomförts vid utgången av de perioder som varje avräkning eller betalning hänför sig till.

36 Det framgår visserligen av beslutet om hänskjutande att Eurovia inledningsvis endast betalade en del av det pris som skulle betalas för den i det nationella målet aktuella tjänsten och att det först var efter det att det totala belopp som skulle betalas för tjänsten slutgiltigt fastställdes av domstol under år 2010 som Eurovia betalade hela priset. Det framgår emellertid av beslutet om hänskjutande att det i det nationella målet inte är nödvändigt att avgöra huruvida sådana omständigheter kan omfattas av dessa bestämmelser, utan målet avser huruvida skattemyndigheten hade fog för att anse att den preskriptionsfrist som gällde för Eurovias rätt att dra av den mervärdesskatt som betalats i samband med denna tjänst kunde börja löpa innan

fakturan för tjänsten hade utfärdats.

37 Den omständigheten att Eurovia först under år 2011 betalade hela den köpeskilling som skulle betalas för den tjänst som är aktuell i det nationella målet påverkar följaktligen inte bedömningen i punkt 34 i förevarande dom.

38 För det andra framgår det inte av beslutet om hänskjutande att det i det nationella målet är fråga om en sådan situation som den som avses i artikel 10.2 tredje stycket första–tredje strecksatserna i sjätte direktivet och i artikel 66 första stycket a–c i direktiv 2006/112, där skatten blir utkrävbar på grund av att en faktura utfärdas, att betalningen tas emot eller att en viss frist räknad från och med dagen för den beskattningsbara händelsen löper ut, i enlighet med en nationell bestämmelse som har antagits med stöd av en av dessa bestämmelser.

39 Den rätt till avdrag för mervärdesskatt som föreskrivs i sjätte direktivet och i direktiv 2006/112 är, såväl materiellt som tidsmässigt, direkt knuten till utkrävbarheten av den ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats för varor och tjänster (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 22).

40 Beskattningsbara personers rätt att, från den mervärdesskatt som de är skyldiga att betala in, dra av den mervärdesskatt som de ska betala eller har betalat vid ingående förvärv av varor och tjänster utgör nämligen en grundläggande princip i det gemensamma system för mervärdesskatt som har inrättats genom unionslagstiftningen. Såsom domstolen vid upprepade tillfällen har understrukt utgör den avdragsrätt som föreskrevs i artiklarna 17–20 i sjätte direktivet och som numera föreskrivs i artikel 167 och följande artiklar i direktiv 2006/112 en oskiljaktig del av mervärdesskattesystemet och får i princip inte inskränkas. Avdragsrätten inträder omedelbart för hela den ingående skatten (dom av den 29 juli 2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jó?wiak, Or?owski, C?188/09, EU:C:2010:454, punkt 19 och där angiven rättspraxis, och dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

41 Såsom föreskrevs i artikel 17.1 och artikel 18.2 första stycket i sjätte direktivet, vars innehåll i huvudsak återges i artikel 167 och artikel 179 första stycket i direktiv 2006/112, ska avdrag för mervärdesskatt i princip göras under samma period som avdragsrätten inträder, det vill säga vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 maj 2008, Ecotrade, C?95/07 et C?96/07, EU:C:2008:267, punkt 41, och dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

42 Av detta följer, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 30 och 31 ovan, att domstolen inte är behörig att besvara de frågor som ställts, i den mån dessa avser utövandet av avdragsrätten i samband med en tjänst som tillhandahållits innan Ungern anslöt sig till unionen (se, analogt, dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 25).

43 Domstolen har dessutom redan fastställt att enbart det faktum att det föreligger någon omständighet som hänför sig till tiden efter den berörda medlemsstatens anslutning till unionen som har ett samband med händelser som föregår detta datum och som är en följd av dessa händelser inte räcker för att ge domstolen behörighet att besvara frågor som avser tolkningen av ett direktiv (dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

44 Den omständigheten att den exakta köpeskilling som skulle betalas för det tillhandahållande av tjänster som är aktuellt i det nationella målet fastställdes först efter Ungerns anslutning till unionen och att det följaktligen först var efter detta datum som hela priset betalades och fakturan avseende denna tjänst utfärdades, på grundval av vilken den avdragsrätt som är aktuell i det

nationella målet utövades, kan under de omständigheter som är för handen i förevarande fall inte ha till verkan att ge domstolen behörighet att tolka det sjätte direktivet eller direktiv 2006/112, eftersom samtliga dessa omständigheter är oskiljaktligt förknippade med ett tillhandahållande av tjänster som obestridligt ägde rum före denna anslutning (se, analogt, dom av den 27 juni 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 31).

45 Av dessa överväganden följer att domstolen inte är behörig att besvara de frågor som Kúria (Högsta domstolen) har ställt.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

Europeiska unionens domstol är inte behörig att besvara de frågor som ställts av Kúria (Högsta domstolen, Ungern).

Underskrifter

1 Rättegångsspråk: ungerska.